

การศึกษาเรื่อง “ความตระหนักในความสำคัญของการอนุรักษ์โบราณสถานของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงความตระหนักในความสำคัญของการอนุรักษ์โบราณสถานของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนักในความสำคัญของการอนุรักษ์โบราณสถานของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 351 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีอายุในช่วงระหว่าง 17 – 23 ปี อายุเฉลี่ย 19.75 ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด และกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 บิตามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ทำธุรกิจส่วนตัว โดยใช้ระยะเวลาในการเที่ยวชมแหล่งโบราณสถานมากกว่า 1 ชั่วโมงขึ้นไป และเกือบครึ่งของกลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการเข้าชมแหล่งโบราณสถานในรอบ 1 ปี ประมาณ 1 ครั้ง การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test

ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. ความตระหนักในความสำคัญของการอนุรักษ์โบราณสถานของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อยู่ในระดับสูง โดยมีความตระหนักในด้านการดูแลรักษาโบราณสถานอยู่ในระดับสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน และด้านการป้องกันการเสื่อมโทรมของโบราณสถาน ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนักในความของการอนุรักษ์โบราณสถานของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จากการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ เพศ ระยะเวลาในการเข้าชมโบราณสถาน และความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์โบราณสถานก่อให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องความตระหนักในความสำคัญของการอนุรักษ์โบราณสถาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า ภูมิลำเนาเดิม ระดับชั้นปีการศึกษา อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ความถี่ในการเข้าชมโบราณสถานในรอบปี การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์โบราณสถาน และประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์โบราณสถาน เป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อความตระหนักในความสำคัญของการอนุรักษ์โบราณสถานของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้วิจัยเสนอแนะดังนี้

1. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ควรร่วมมือกับกรมศิลปากรในการจัดกิจกรรมที่เป็น การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน ตลอดจนกิจกรรมการปลูกจิตสำนึกให้นักศึกษามีความรักและหวงแหนโบราณสถานของชาติ
2. ภาครัฐและภาคเอกชนควรร่วมมือกันในการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์โบราณสถานแก่ประชาชนทั่วไป ตลอดจนจัดกิจกรรมการปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนเกิดความรักและหวงแหนโบราณสถานของชาติอย่างต่อเนื่องและจริงจังโดยให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม กับภาครัฐในการร่วมกันคิด วางแผนงาน โครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์โบราณสถาน
3. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาความคาดหวังความพึงพอใจและ บทบาทการมีส่วนร่วมต่อการอนุรักษ์โบราณสถานของประชาชน เพื่อจะได้นำผลการศึกษาไปใช้ ประโยชน์ในการแสวงหากลยุทธ์เพื่อสร้างความตระหนักในความสำคัญของการอนุรักษ์โบราณสถานให้แก่ประชาชนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

Title of Research Paper : Realization of the Importance of Conserving Ancient
Places of Thammasat Students
Author : Miss Malinee Kunandilok
Degree : Master of Arts (Social Development)
Year : 2003

The two objectives of the study were

1. To find out the realization of the Importance of conserving ancient places of students at Thammasat University ;
2. To identify the factors related to their realization of this matter.

The sample group consisted of 351 students at Thammasat University. Most of the samples were female. They were 17 – 23 years old. Their overage age was 19.75. Most of them had their hometowns in the provinces. They were junior students. Their parents can small businesses or were self – employed. The length of time for which they visited ancient places was more than one hour. Nearly half of the samples visited an ancient place once a year. A questionnaire was used to collect the data. Frequency, percentage, mean and standard deviation were employed to describe the data and t - test and F – test to test the hypotheses.

The findings were summarized below :

1. The Thammasat students' realization of the importance of conserving ancient places was found to be at a high level. They realized the importance of maintaining ancient places most, followed by participating in conserving ancient places, and prevention of their deterioration, respectively.
2. The factors found to significantly affect the students' realization of the importance of conserving ancient places at the 0.5 level were sex, length of time for which one visited an ancient place and knowledge about maintenance of ancient places. On the contrary, hometown, study year level, parents' occupation, frequency in

visiting ancient places yearly, access to information about conserving ancient places, and experience in conserving ancient places were found to have no inference on their realization of the importance of conserving ancient places. The researcher made the following recommendations.

1. Thammasat University should cooperate with the Fine Arts Department in holding activities that promote students' participation in conserving ancient places and that enable the students to love and cherish national ancient places.

2. The public and the private sectors should cooperate in training people in general to have a knowledge about how to conserve ancient places. Also, people should be made to truly love and cherish them. Local communities should cooperate with the public sector in setting a project for conserving ancient places.

3. Further studies should focus on expectations, satisfaction and role of people in conserving ancient places in order to use the results in finding some strategies to make people realize the importance of conserving ancient places.